

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 38

Redakčná poznámka: Text zachováva autorov hlas a dobový kontext vrátane citácií, predpovedí a odporúčaní. Tvrdenia o tajných vládcov, chorobách verejných činiteľov, vojenských plánoch, umelých zemetraseniach a mimozemských civilizáciách sú tvrdeniami Petra Davida Betera; preklad ich nepotvrďuje ako overené fakty. Časové odkazy a prípadné nezrovnalosti originálu sú ponechané.

Úvod

Dobrý deň, priatelia, tu je doktor Beter. Dnes je 29. septembra 1978 a toto je môj Audio list č. 38.

Dnešné správy sú plné titulkov o nečakanej smrti pápeža Jána Pavla I. minulú noc, po bleskurýchlej prekvapivej voľbe sotva pred mesiacom. Minulý mesiac som odhalil plán bolševických vplyvov vo Vatikáne vmanévrovať nového pápeža do postavenia, v ktorom by zoradil 700 000 000 katolíkov proti Rusku. Pápež Ján Pavol však už odišiel zo scény a plán, o ktorom som vám povedal minulý mesiac, sa teraz bude skúšať znova s ďalším novým pápežom.

Prekvapenia sú teraz všade okolo nás, keď sa blížíme k PRVEJ JADROVEJ VOJNE. V nedeľu večer pred dvanástimi dňami, 17. septembra, bolo 90 až 100 miliónov Američanov prilepených k televízorom. Práve keď programy všetkých troch televíznych sietí dosahovali vrchol, prerušilo ich ohromujúce mimoriadne spravodajstvo. Náhle sme videli usmiat, radostné tváre Jimmyho Cartera, egyptského prezidenta Sadata a izraelského premiéra Beginu. Takmer dva týždne nás krmili nepretržitými depresívnymi a odrádzajúcimi správami zo summitu v Camp Davide. A teraz tu bol náš prezident a oznamoval vzrušujúci prelom pre „mier“. Priamo pred našimi očami hlavy štátov Egypta, Izraela a Spojených štátov podpisovali zdanlivo zázračné dohody z Camp Davidu. Bol to majstrovský propagandistický ťah našich neviditeľných vládcov v oblasti vzťahov s verejnosťou. Spravodajské médiá v celých Spojených štátoch aj vo zvyšku sveta boli prekvapené. Dokonca TIME a NEWSWEEK museli zastaviť tlač, aby zmenili titulné príbehy. O tri dni neskôr Rádio Austrália zhrnulo pocity médií po celom svete slovami: „Nikto nemohol predpovedať výsledok Camp Davidu.“ Priatelia, Audio list doktora Betera bol jediným spravodajským zdrojom na celom svete, ktorý správne predpovedal výsledok summitu v Camp Davide. Minulý mesiac, ešte pred začiatkom summitu, 5. septembra, som nahrál nasledujúce slová: „Náhle sa bude zdať, že tvrdé postoje posledných dní na oboch stranách zmizli, na veľké prekvapenie všetkých. Zmierovanie a vzájomné ústupky sa stanú pravidlom a v ušiach nám budú znieť radostné výkriky ‚MIER! MIER!‘ Eufória z výsledku summitu v Camp Davide bude akoby ozvenou veľkých nádejí z minulého novembra 1977 tesne po Sadatovej ceste do Jeruzalema.“

Priatelia, takzvaný prekvapivý výsledok v Camp Davide bol naplánovaný vopred a naši neviditeľní vládcovia nezamýšľajú, aby chatrné dohody z Camp Davidu priniesli mier. Naopak, majú sa zrútiť takým spôsobom, aby zapálili vojnu, ako som vám podrobne vysvetlil minulý mesiac. Počiatočnú eufóriu z Camp Davidu už teraz nahrádza znepokojenie zo známok, že sa to celé môže rozpadnúť. A Saudská Arábia sa dostáva do centra pozornosti ako rozhodujúci faktor — teda prekážka — navrhovaného mierového rámca pre Blízky východ. Takto sa Saudská Arábia vedie do jadrovej pasce, ktorú som opísal minulý mesiac. Všetko je súčasťou plánu našich neviditeľných vládcov na americký jadrový prvý úder proti Rusku, ktorý som minulý mesiac podrobne odhalil — a zatiaľ pokračuje presne podľa plánu.

Odhalil som tiež, že Jimmy Carter, hoci sa vydáva za muža mieru, v skutočnosti čaká na svoj vrcholný okamih — okamih krízy! Je v umelom euforickom stave udržiavanom liekmi a inými prostriedkami a skutočne sa teší na stlačenie spúšte, ktorým začne americký jadrový prvý úder proti Rusku. Priatelia,

teraz však musím odhaliť desivú skutočnosť, ktorú možno nepozná ani sám Jimmy Carter. Jimmy Carter nedostane možnosť stlačiť spúšť; namiesto toho ho pripravujú, aby sa sám stal spúšťou vojny. Na summite v Camp Davide Anwar Sadat doslova prosil Cartera, aby vyvinul tlak na Begina a dosiahol ústupky, najmä vo východnom Jeruzaleme, ktoré by posilnili dohody v arabskom svete. Carter v podstate povedal: „Teraz nemôžem, ale osobne vám dávam slovo, že budem v tomto smere pôsobiť na Izraelčanov.“ Sadat, zúfalo túžiaci po dohode, prijal Carterov osobný sľub ako obrovskú stávkku. Táto stávka na mier sa však tragicky obráti proti nemu, priatelia, pretože Jimmy Carter dostáva lieky aj z iných dôvodov než psychologického ovplyvňovania. Len za posledné tri týždne Jimmy Carter náhle ochorel na dve formy rakoviny v konečnom štádiu. Jednou je akútna leukémia, čiže rakovina krvi, ktorej príznakmi sú slabosť a únava. Carter tieto príznaky v poslednom čase prejavuje a pozorní pozorovatelia si ich všimli. Druhým rakovinovým ochorením, ktoré teraz sužuje Jimmyho Cartera, je nádor na ľavej strane hlavy. Očakáva sa, že časom spôsobí výrazné zneschopňujúce účinky. Ak Carterova smrteľná choroba postúpi tak rýchlo, ako sa očakáva, opraty prezidentskej moci prejdú z jeho rúk v priebehu niekoľkých mesiacov. Či už nespôsobilosťou, alebo smrťou, pád Jimmyho Cartera vytrhne oporu spod neistého Anwara Sadata. Carterov osobný sľub Sadatovi sa stane bezvýznamným a bez neho sa dohody z Camp Davidu rozpadnú. Nastane blízkovýchodné hromadenie síl k vojne, ktoré som opísal minulý mesiac.

Smrť alebo nespôsobilosť Jimmyho Cartera má tiež zohrať kľúčovú úlohu v napredovaní boľševickej revolúcie v Spojených štátoch, ktorá už potichu výrazne prebieha. Do hry vstúpi 25. dodatok Nelsona Rockefellera k Ústave Spojených štátov a viceprezident Walter Mondale sa stane zastupujúcim prezidentom, ak Carter nebude schopný vykonávať funkciu. Už počas summitu v Camp Davide sa uskutočnila skúška tejto situácie. Carter bezprecedentným krokom odovzdal opraty prezidentského úradu Mondalovi, keď odišiel do Camp Davidu. Takto bol Carter zbavený všetkých povinností a Camp David bol preňho dovolenkou. Ale aj po takomto šetrení ubúdajúcich síl vyšiel Carter z Camp Davidu unavenejší, než keď doň vstúpil.

Pád Jimmyho Cartera budú sprevádzať nepokoje doma aj v zahraničí a katastrofálne účinky na Blízkom východe. V týchto kritických dňoch budú narastať požiadavky na pevné, skúsené vedenie oboch strán. Keď Jimmy Carter buď odstúpi, alebo zomrie, Mondale nominuje nového viceprezidenta, ktorý má tejto požiadavke vyhovieť. Podľa súčasného plánu bude menovaný Rockefellerov republikán. A ak to dovoľí jeho zhoršujúce sa zdravie, bude to sám Nelson Rockefeller.

Priatelia, minulý mesiac sa zdalo, že som mnohých poslucháčov šokoval výzvou, aby sa vážne pripravili na odchod zo Spojených štátov a vyhli sa nadchádzajúcej jadrovej vojne. Mnohí moji kritici, keď ich požiadajú o komentár k mojim slovám, hovoria svojim nasledovníkom: „Zostaňte a bojujte.“ Sú to však tí istí ľudia, ktorí už roky — desať rokov, dvadsať rokov a aj dlhšie — rozvíria hladinu bez akéhokoľvek účinku. Nezabránili ani jednému americkému neúspechu. A keď hovoria „Zostaňte a bojujte“, nenamáhajú sa vysvetliť vám, ako bojovať proti neutrónovým bombám, časticovým lúčovým zbraniam či čomukoľvek inému. Viete si to predstaviť? Niektorí vám dokonca hovoria, aby ste zostali a bojovali, zatiaľ čo sami sú finančne pripravení odísť v okamihu.

Priatelia, roky som bil na poplach spolu s posolstvom, že to, čo prichádza, môžeme zastaviť, ak to len urobíme. Zverejnil som informácie, ktoré sa dali použiť na zvrátenie nášho klzania do katastrofy. Keď sa však nekoná, čas sa mína a veci sa menia. Nezostávajú nemenné desaťročie za desaťročím, ako by vás niektorí moji kritici chceli presvedčiť. Nastal čas myslieť na vlastnú rodinu. Je čas pripraviť sa prežiť a bojovať inakedy.

Mnohým ľuďom, ktorí ma kontaktovali s otázkou, kam odísť, môžem povedať len to, že svoje najlepšie odporúčania som vám dal pred dvoma mesiacmi v Audio liste č. 36. A za posledné dva roky či viac som

podrobne uvádzal cieľové oblasti po celom svete, na ktoré mieria ruské podmorské rakety. Opísal som ruské prípravy geofyzikálnej vojny, poskytol podrobnosti o ruských vzorcoch jadrovej sabotáže Spojených štátov, načrtol ruské prípravy invázie do Spojených štátov z Kanady a Mexika a dal vám americkú aj ruskú stratégiu prvej jadrovej vojny. Zo všetkých týchto vecí ste to vy, kto musí rozhodnúť, ako najlepšie využiť svoje prostriedky a postarať sa o seba pri príprave na jadrovú vojnu. Ide o váš život, preto je na vás, aby ste si tieto veci sami vyhodnotili. Verím, že nastal čas stručne vám načrtnúť, čo môžete po prvej jadrovej vojne očakávať podľa plánov Kremľa. Západ by teraz mohol zachrániť iba skutočný zázrak, priatelia, a my nerobíme nič, čím by sme si zázrak zaslúžili.

Moje tri dnešné témy sú: Téma č. 1 — RUSKÁ SVÄTÁ VOJNA ZA VYHLADENIE BOLŠEVIZMU; Téma č. 2 — RUSKÝ PLÁN NADVLÁDY NAD ZEMOU; Téma č. 3 — RUSKÝ PROGRAM VYSLANIA ĽUDSTVA DO VESMÍRU.

Téma 1 — Ruská svätá vojna za vyhladenie bolševizmu

Neskôr túto jeseň budú môcť televízni diváci v niekoľkých amerických mestách sledovať dokumentárny seriál „The Unknown War“ — „Neznáma vojna“. Ide o významný seriál pozostávajúci z dvadsiatich programov, ktoré ukazujú spravodajské filmové zábery z obliehania Leningradu počas druhej svetovej vojny. Pôvodne sa mal seriál „Neznáma vojna“ vysielat' celoštátne cez televízne siete. Keď sa projekt pred vyše dvoma rokmi navrhol, predstavitelia sietí ho slovne povzbudzovali. Teraz sa však od seriálu odvrátili. Zatiaľ ho plánuje vysielat' len deväť staníc roztrúsených po Spojených štátoch. Televízny seriál obsahuje scény nevýslovného utrpenia Rusov počas tých 900 dní v Leningrade. Väčšina divákov, prenasledovaná obrovskou tragédiou odohrávajúcou sa priamo pred ich očami, si nemôže pomôcť a cíti určitý súcit a obdiv k Rusom, ktorí to všetko vydržali. Keď sa projekt pred vyše dvoma rokmi začal, naši neviditeľní vládcovia chceli v našich očiach posilniť Sovietsky zväz, svojho tajného spojenca. Teraz sa však všetko zmenilo. Rusko ukončilo tajné Rockefellerovo a sovietske spojenectvo vojenským podrazom v rámci príprav na totálnu vojnu. Preto dnes televízne siete už nechcú programy a správy, ktoré zlepšujú obraz Ruska. Namiesto toho nám ukazujú všetko možné na vykreslenie Ruska ako nepriateľa a na to, aby sme čoraz viac mysleli v pojmach vojny.

Priatelia, vládcovia Ruska vedú svätú vojnu. Usilujú sa zachrániť vlastné duše a dušu Ruska. Veria, že na to musia vyhladiť to, čo pokladajú za rakovinovú chorobu — bolševizmus. Je dobre známou skutočnosťou, že bolševickú revolúciu v Rusku v roku 1917 uskutočnili revolucionári s podporou a financovaním zvonka. Ako som vysvetlil v minulosti, veľká časť týchto financií pochádzala od Rockefellerových záujmov. Tak sa zrodilo tajné Rockefellerovo a sovietske spojenectvo, ktoré trvalo takmer 60 rokov. Ako som však prvýkrát spomenul minulý november 1977 v Audio liste č. 28, v revolúcii roku 1917 existovala ďalšia frakcia, ktorej úloha sa na Západe nikdy široko neuznávala. Tvorili ju samozvaní „duchovní komunisti“. Na rozdiel od bolševikov sú „duchovní komunisti“ domácou náboženskou sektou, ktorá vznikla v Rusku pred vyše dvoma storočiami. Nikdy ich nebolo veľa, ale aj v cárskom Rusku bol ich politický vplyv niekedy veľmi veľký. Sú odolní a azda najtesnejšie zomknutou náboženskou skupinou na Zemi. Trvajú na doslovnom prijímaní mnohých vecí z Biblie, ktoré sa podľa nich na Západe všeobecne zametajú pod koberec. Typ ľudí, ktorí dnes vládnu Rusku, berie svoje presvedčenie skutočne veľmi vážne — nie na ukazovanie, ale ako sprievodcu konaním a určovaním všetkých druhov politiky. To vysvetľuje mnohé zvláštne rozdiely, ktoré sa v posledných rokoch zaznamenali medzi Ruskom a Západom. Napríklad v Spojených štátoch sa homosexualita čoraz viac toleruje, podporuje a dokonca sa na ňu priaznivo pozerá aj právne, zatiaľ čo v Rusku je zločinom trestaným smrťou a tak sa aj trestá.

Ruskí „duchovní komunisti“ však veria, že pred šiestimi desaťročiami urobili jednu strašnú chybu. Tou bolo spojenectvo s bolševickými komunistami, čím zaručili úspech bolševickej revolúcie. Komunizmus „duchovných komunistov“ pôvodne vychádzal z biblických pasáží, ktoré sa v podstate týkali zdieľania a vzájomnej podpory medzi veriacimi. To sa vyvinulo do politického pohľadu, ktorý sa stal zlučiteľným s marxizmom. Napokon to začiatkom tohto storočia viedlo k spojenectvu medzi „duchovnými komunistami“ a bolševikmi. Až keď bolševická revolúcia prekročila bod, z ktorého nebolo návratu, frakcia „duchovných komunistov“ začala chápať, akú vážnu chybu urobila. Ako mladší partneri revolúcie sledovali, ako bolševici pri získavaní moci odhadzujú všetky predstierané zásady morálky a ľudskosti. Všetky vznešene znejúce sľuby rovnosti a spravodlivosti sa vyparili a nahradili ich terorizmus a satanská vláda.

Pred revolúciou kňazi upokojovali milióny ruských kresťanov znepokojených bolševickou agitáciou uisteniami o Božom zásahu na ich ochranu. Keď však revolúcia prišla, tisíce ruských pravoslávnych biskupov a kňazov pozatýkali, mučili a potom popravili. Milióny ruských kresťanov, ktorí pre upokojujúce slová svojich kňazov sedeli so založenými rukami, začali v bolševickom pekle hynúť ako muchy. Nevedeli, že bolševici pred revolúciou prenikli do Ruskej pravoslávnej cirkvi. „Duchovní komunisti“, ktorí pozorovali krviprelievania, však pátrali a zistili, čo sa stalo. A dnes vidia, ako sa to všetko opakuje na Západe, najmä v Spojených štátoch.

Keď si „duchovní komunisti“ uvedomili svoj omyl, zhodnotili situáciu a rozhodovali sa, čo robiť. Napokon dospeli k záveru, že existuje jediná cesta, ako môžu dúfať v odčinenie svojich chýb a záchranu duší: musia neúnavne pracovať na zrušení bolševickej nadvlády v Rusku, ktorú pomohli vytvoriť. A okrem toho musia pracovať na zbavení sveta samotného bolševizmu, aby sa to, čo sa stalo Rusku, už nikdy neopakovalo. Tým sa zaviazali k svätej vojne proti bolševikom. Ich svätá vojna mala postupovať v troch (3) fázach. Fáza č. 1 mala zahŕňať pokračujúce spojenectvo s bolševikmi, ale „duchovní komunisti“ mali pri každej príležitosti zvyšovať vlastnú moc na ich úkor. Pracovným princípom tejto fázy bolo znižovanie závažnosti čistiek a represí všade, kde sa to dalo, nikdy však s rizikom ohrozenia celkového programu prevzatia moci. Fáza č. 2 sa mala začať hneď, keď „duchovní komunisti“ získajú väčšiu moc než bolševici, a mala znamenať skutočné odstránenie všetkých bolševikov z Ruska. Napokon fáza č. 3 mala zahŕňať skutočnú vojnu nebolševického Ruska proti bolševizmu po celom svete.

Fáza č. 1 svätej vojny „duchovných komunistov“ proti bolševizmu trvala 35 rokov. Zlom k fáze č. 2 prišiel 5. marca 1953 so smrťou Josifa Stalina. Odvtedy „duchovní komunisti“ získali prevahu nad svojimi bolševickými partnermi, hoci aj samotní bolševici až donedávna nevedeli, čo sa deje. Destalinizačná kampaň Nikitu Chruščova, ktorá pred vyše dvadsiatimi rokmi ohromila svet, bola prvým viditeľným znakom tohto posunu. Fáza č. 2 sa teraz blíži ku koncu. Môžem odhaliť, že v najvnútornejšom kruhu Kremľa nie je ani jeden bolševik. To isté platí pre najvyššiu vojenskú hierarchiu Ruska. Dokonca aj vojenský personál obsluhujúci všetky tri zložky ruskej vesmírnej triády — mesačnú základňu, zabijacké stíhacie družice Kozmos a vznášajúce sa kozmosféry — má tú istú vlastnosť. Všetkých vedecky preverili, aby zabezpečili ich úplnú vernosť Rusku. Bolševikov medzitým z Ruska vyhánajú v čoraz väčších počtoch a prijímajú ich najmä Spojené štáty. V polovici septembra boli v skutočnosti potichu zmenené americké imigračné zákony, aby sem mohli prichádzať rýchlejšie. Len čo sú tu, rýchlo ich umiestňujú na všetky úrovne vlády Spojených štátov, hoci nehovoria dobre po anglicky. Bezpečnostné previerky sú pre nich prakticky nulové. Takto sa pripravuje pôda pre tretiu a poslednú fázu ruskej svätej vojny proti bolševizmu. Táto posledná fáza, ktorá je bezprostredná, je totálnou vojnou Ruska proti všetkým ohniskám bolševizmu na svete.

V dejinách vždy platilo, že sväté vojny sú zo všetkých najnekompromisnejšie a najkrvavejšie. Pred mnohými storočiami moslimské džihády priniesli obetiam čiru hrôzu. Rovnako kresťanské križiacke výpravy priniesli násilie a ničenie v rozsahu, ktorý v tých časoch nemal obdobu. Ruská svätá vojna proti bolševikom sa však nepodobá na žiadnu inú svätú vojnu posledných niekoľkých tisícročí. Moslimovia sa vo svojich džihádach snažili obrátiť neveriacich mečom. Podobne kresťania vo svojich križiackych výpravách chceli oslobodiť Svätú zem a obrátiť pohanov mečom. Ruská svätá vojna proti bolševikom je iná, veľmi iná. Po 60 rokoch najintenzívnejšej vyčerpávajúcej skúsenosti „duchovní komunisti“ dospeli k záveru, že všetkých skutočných bolševikov nemožno obrátiť na vieru v Boha. Bolševizmus je teda vteleným zlom. Preto dospeli k záveru, že jediný spôsob, ako odstrániť bolševizmus ako silu vo svete, je odstrániť samotných bolševikov na celom svete — a práve to má ich svätá vojna vykonať.

Dnes sú centrom bolševizmu Spojené štáty americké. Vládcovia Ruska sa na ne pozerajú ako na besného psa — pes umiera na besnotu a zároveň je nebezpečný všetkým ostatným, takže jediné, čo možno urobiť, je psa zničiť. Bolševici teraz prenikli do celých Spojených štátov — na všetky úrovne vlády, do vzdelávania, zábavy, spravodajských médií a dokonca všetkých vetiev cirkvi. Rockefellerov a bolševický plán jadrového prvého úderu proti Rusku predstavuje jasnú a prítomnú jadrovú hrozbu. Kremľ preto nestráca čas pri dokončovaní príprav na vojenské rozbitie Spojených štátov.

Jedinou nádejou, ako zabrániť ruskému spustošeniu Ameriky, priatelia, by bolo naše vlastné rýchle konanie na vykorenenie bolševikov medzi nami. Keby sme to urobili, Rusko by už nemuselo útočiť. Na Západe Rockefellerovci vypustili bolševizmus plnou silou. Rýchlo sa stáva samostatnou silou a západný bolševizmus sa už vymaňuje spod Rockefellerovej kontroly. Čoraz viac to nie sú bratia Rockefellerovci, ktorí využívajú bolševikov, ale naopak. Zostávajúci traja bratia Rockefellerovci čoskoro zmiznú zo scény. To však neodstráni rakovinu bolševizmu, ktorou nakazili Západ. V Rusku trvalo „duchovným komunistom“ 60 rokov, kým bolševikov prekonali — až teraz prebieha ich konečné vytlačenie.

Priatelia, my nemáme 60 rokov. Čas, ktorý nám zostáva, sa meria v mesiacoch, kým ruská svätá vojna proti bolševizmu vstúpi do poslednej fázy — PRVEJ JADROVEJ VOJNY so Spojenými štátmi americkými ako hlavným bojiskom!

Téma 2 — Ruský plán nadvlády nad Zemou

Pred dvoma mesiacmi, v júli 1978, manželka filipínskeho prezidenta Marcosa navštívila Moskvu. Pripojila sa tak k rýchlo rastúcemu prúdu štátnych návštevníkov z celého sveta, ktorí dnes vstupujú na prah Kremľa. Dôvod dnešnej obľúbenosti Moskvy sa odrážal v poznámkach pani Marcosovej, o ktorých informoval NEWSWEEK vo vydaní z 24. júla. Podľa pani Marcosovej jej premiér Kosygin povedal, že Rusko a jeho spojenci budú do začiatku osemdesiatych rokov ovládať otvorené moria, vesmír a väčšinu svetovej pevniny. A ako to vyjadrila pani Marcosová: „Nikto nechce zostať na prehrávajúcej strane.“ Priatelia, Kosyginove poznámky neboli len chvastaním — boli triezvym vyhlásením toho, čo Kremľ zamýšľa a očakáva dosiahnuť.

Za posledné dva roky a viac som zverejnil dostatok informácií o ruskej vojenskej sile a výzbroji na to, aby jedna vec bola bolestivo zrejmá: keby jedinou starosťou Ruska bolo vyhrať vojnu so Spojenými štátmi a našimi spojencami, prvá jadrová vojna by vypukla už v lete 1976. Vtedy, ako som verejne odhalil v Audio listoch č. 14 až 16, sovietske námorníctvo začalo umiestňovať jadrové rakety krátkého doletu odpaľované spod vody do našich vlastných teritoriálnych vôd. Istý čas sa pod odvážnym vedením generála Georgea S. Browna, vtedajšieho predsedu Zboru náčelníkov štábov, podnikali kroky na odvrátenie tejto ruskej schopnosti preventívneho úderu bez času na varovanie. A 16. septembra 1976 som sa s generálom Brownom stretol v jeho kancelárii v Pentagóne na vyše hodinu bez

prerušená, aby som mu odovzdal kľúčové informácie, ktoré mu normálnymi kanálmi blokovali. Potom však prišla srdcervúca DOHODA ČERVENÉHO PIATKU z 1. októbra 1976, o ktorej som v tom mesiaci informoval v Audio liste č. 17. V ten deň vtedajší prezident Gerald Ford podľahol osobnému vydieraniu a zbabelou dohodou na uspokojenie Ruska zviazal generálovi Brownovi ruky. Sotva o dva týždne neskôr tlač na generála Browna zúrivo zaútočila a prinútili ho v celoštátnej televízii ospravedlniť sa za údajné previnenie. Rusko medzitým bez zasahovania pokračovalo v obkľučovaní Ameriky podmorskými raketami. Od červeného piatku 1976 bolo Rusko čoraz viac schopné kedykoľvek zoslať vojenskú katastrofu na Západ. Táto schopnosť bola dovŕšená pred rokom bitkou žatevného Mesiaca a jej bezprostrednými následkami. A predsa Rusko ešte nezaútočilo z dvoch (2) dôvodov. Jeden je vojenský, ale väčším dôvodom je, že Rusko hľadá za prvú jadrovú vojnu na podmienky, za ktorých bude ovládať dobytú Zem.

Ako som spomenul predtým, veľmi dôležitým dôvodom doterajšieho odkladu ruského útoku je, že ruskí vládcovia chcú vybrať chvíľu vojny podľa optimálnych podmienok. Chcú, aby porážka Západu bola čo najrozhodujúcejšia a zároveň čo najmenej nákladná pre Rusko v obetiach aj v iných ohľadoch. Pre dnešných vládcov Ruska je to oveľa dôležitejšie než akýkoľvek vopred stanovený harmonogram. Ruská vojenská prevaha nad Západom je však teraz taká jednostranná, že už nie je najkritickejším vodidlom ich uvažovania. Ako o chvíľu vysvetlím, Kremľu sa už tento mesiac podarilo tajne ochromiť jednu zložku horúčkovitého amerického plánu prvého úderu, ktorý som podrobne odhalil minulý mesiac. Kremľ sa čoraz viac zaoberá tým, aby ruská nadvláda nad Zemou po vojne bola čo najmenej problémová. Najvnútornejší kruh Kremľa nikdy nestráca zo zreteľa svojho skutočného nepriateľa. Je ním celosvetová sieť bolševikov, ktorých hlavnou mocenskou základňou sú dnes Spojené štáty. V nadchádzajúcej vojne chce Rusko sústrediť úsilie na tohto nepriateľa a čo najviac zachovať zvyšok sveta pre povojnovú nadvládu. Preto robí všetko, čo môže, aby čo najväčšiu časť sveta neutralizovalo ešte pred samotnou vojnou. Nezúčastnené národy sú vyzývané vstúpiť do sovietskej sféry ako spojenci a priatelia, alebo aspoň zostať neutrálne. Národy priklonené k Západu si Rusko a jeho klientské štáty získavajú tvrdením, že Amerika je papierový tiger a neutralita medzi Východom a Západom by Moskve stačila. Dokonca amerických spojencov, ako je Západné Nemecko, lákajú od pevnej podpory Ameriky metódami mrkvy aj palice. Rusi dúfajú, že si tak ponechajú minimum nepriateľstva a nevraživosti, ktoré by narúšali ich nadvládu nad Zemou po prvej jadrovej vojne. A na rozdiel od svojich bolševických nepriateľov dnešní vládcovia Ruska nezamýšľajú ovládať svet pomocou jednej svetovej vlády.

Pre ruských „duchovných komunistov“ je predstava jednej svetovej vlády rovnako chorá ako samotný bolševizmus. Rusi namiesto toho zamýšľajú ovládať Zem inak. V zásadných oblastiach, napríklad pri hraniciach Sovietskeho zväzu, pôjde o rozšírenie dnešného satelitného systému. Ďalšie oblasti posúdené ako menej dôležité pre Rusko si budú môcť ísť vlastnou cestou s pomerne nezávislými vládami. Každý národ na Zemi však bude musieť uzavrieť mier s Ruskom ako vedúcou mocnosťou Zeme. Napríklad v obchode budú musieť všetci zaradiť Rusko na vrchol svojho zoznamu priorít. A proti každému pokusu niektorého národa alebo satelitnej krajiny narušiť ruskú moc bude po celom svete neustále strážiť sieť protivojnových strojov. Tieto stroje, ruské vznášajúce sa kozmosféry vyzbrojené lúčovými zbraňami s nabitými časticami, si rýchlo poradia s každým pokusom o vzburu proti ruskej prevahe. To je teda ruský plán povojnovej nadvlády nad celou Zemou. Ak Kremľ dosiahne svoje, dlhodobý záväzok vytvoriť monolitickú, všemocnú, jedinou svetovú vládu smeruje k úplnému zničeniu, rovnako ako samotný bolševizmus.

Tiché znovuzrodenie súkromného podnikania, ktoré teraz prebieha v Rusku a vo východnej Európe, je predzvesťou vecí, ktoré prídu aj na medzinárodnej scéne. V politike, hospodárstve a dokonca náboženstve sa žiadny národ ani jednotlivec neodváža Kremľ úplne ignorovať. Nebude však existovať ani úplná centralizovaná kontrola, o akú sa usiluje Rockefellerov kartel a jeho bolševici.

Ruský plán svetovlády je ohromujúci, ale, samozrejme, nevedie k ničomu, ak Rusko nedokáže dosiahnuť rozhodujúce víťazstvo v prvej jadrovej vojne. Ako som odhalil minulý mesiac, naši vlastní neviditeľní vládcovia uvádzajú do pohybu samovražedný plán jadrového prvého úderu proti Rusku. Za predpokladanú cenu niekoľkých stoviek miliónov životov sa spojené Rockefellerove a bolševické sily, ktoré dnes ovládajú Ameriku, snažia dosiahnuť pat s Ruskom v prvej jadrovej vojne. Na to má americký prvý úder ochromiť ruskú vesmírnu triádu strategických zbraní — teda základňu lúčových zbraní na Mesiaci, zabijacké stíhacie družice Kozmos na obežnej dráhe a plávajúce kozmosféry.

Spojené štáty nemajú schopnosť priamo napadnúť tieto zbraňové systémy. Minulý mesiac som však podrobne opísal americkú stratégiu ich ochromenia zničením základní v Rusku. Rusko sa americký plán dozvedelo približne pred tromi mesiacmi vďaka svojej KGB a rýchlo pracuje na jeho zmarení. Začiatkom tohto mesiaca nastal zásadný vývoj, ktorý má americký plán prvého úderu ochromiť.

Z troch krajín, ktorých územie je pre americký plán zásadné — Nórska, Iránu a Číny — bola teraz jedna účinne neutralizovaná. Je to najdôležitejšia z troch. Minulý mesiac som v Audio liste č. 37 vysvetlil potrebu amerického prístupu do čínskej provincie Sin-ťiang ako súčasť plánu prvého úderu proti ruskej vesmírnej triáde. Bez tohto prístupu Spojené štáty nedokážu uskutočniť účinný útok proti ruským zariadeniam kozmosfér v Semipalatinsku a Novosibirsku. Už to samo bude stačiť na odsúdenie Spojených štátov na záhubu v nadchádzajúcej vojne. Aj preto je Čína už istý čas bodom číslo jeden predvojnového programu Kremľa.

Minulý mesiac predseda Chua z Číny navštívil Rumunsko a Juhosláviu v súvislosti s ruskými návrhmi na zmierenie s Čínou. Teraz vám musím oznámiť, že tieto stretnutia už priniesli ovocie. Keď sa Chua stretol s rumunským premiérom Ceaușescom, dostal v mene Sovietskeho zväzu určité pozitívne ponuky. Zároveň ho však informovali, že Rusko je odhodlané rýchlo postupovať v prípravách na vojnu proti Západu. Chuovi povedali, že ak má Čína obnoviť väzby s Ruskom na priaznivom základe, musí sa to urobiť rýchlo. Povedali mu tiež, že Sovietsky zväz by oveľa radšej ponúkol Číne príležitosť obnoviť dobré vzťahy bez straty tváre, než by musel v blízkej budúcnosti otázku vynucovať vojensky. Chua bol preto informovaný o niektorých dnešných ruských schopnostiach v pokročilých bojových technikách. Aby mohol situáciu pragmaticky posúdiť, povedali mu, že Sovietsky zväz mu čoskoro poskytne sériu troch (3) ukážok svojho operačného arzenálu geofyzikálnej vojny.

Prvou ukážkou malo byť podmorské zemetrasenie pri Taiwane naplánované na 2. septembra 1978. Druhá mala prísť na nasledujúci deň: zemetrasenie na pevnine v oblasti západnej Európy, ktorá všeobecne nie je známa zemetrasnou činnosťou. Chuovi povedali, že obe budú mať silu približne 6,5 podľa Richtrovej stupnice. Ako som dávno odhalil, toto je menovitá sila, na ktorú je navrhnutá väčšina ruských kobaltových bômb vyvolávajúcich zemetrasenia. Tretia ukážka, finále, mala byť zemetrasením so stredom na iránskom pobreží Kaspického mora severne od Teheránu. Chuovi povedali, že iránske zemetrasenie nastane približne 14. septembra. Jeho presná sila však nebola predpovedaná; povedali len, že bude „silné“. Dôvodom malo byť, že iránske zemetrasenie vyvolajú diaľkovými prostriedkami, ktorých výsledky ešte nemožno tak dobre predvídať. Potom Chuovi dôrazne vysvetlili, že tie isté diaľkové prostriedky použité v Iráne sa použijú aj v čínskej provincii Sin-ťiang, ak tam dovoľia vstúpiť americkému personálu.

V sobotu 2. septembra sa pri Taiwane uskutočnilo podmorské zemetrasenie so silou 6,6 podľa Richtrovej stupnice, presne podľa plánu. V Tchaj-peji sa kývali vysoké budovy, betónové stĺpy elektrického vedenia sa hojdali ako lodné stožiare na rozbúrenom mori, nastali krátke výpadky elektriny a doprava sa zamotala. Potom sa všetko znovu upokojilo a bolo len niekoľko menších zranení. Nasledujúce ráno južným Nemeckom otriaslo najsilnejšie zemetrasenie za 35 rokov so silou približne 6 podľa Richtrovej stupnice. O jedenásť dní neskôr, 14. septembra, sa začalo veľké finále určené na

dvojitý účel. Jednak malo veľkolepo završiť sériu ukážok geofyzikálnej vojny a náležite zapôsobiť na predsedu Chua. Zároveň však išlo o útok na druhú najdôležitejšiu krajinu amerického plánu prvého úderu, Irán.

Minulý mesiac som vysvetlil zamýšľanú úlohu Iránu v tajnom americkom vojnovom pláne. Iránsku severnú hranicu pozdĺž južného pobrežia Kaspického mora majú použiť americké ponorné lietadlá, čiže „Subcrafty“, na útok proti trom zo štyroch ruských kozmodrómov. Preto sa ruskí agenti snažia vyvolať v Iráne revoltu a zvrhnúť šacha. A ráno 14. septembra Rusko použilo geofyzikálnu vojnu v pokuse zničiť iránske námorné zariadenia na pobreží Kaspického mora. Keby uspelo, opravy škôd by vážne oneskorili akýkoľvek útok amerických Subcraftov.

Techniku použitú v ten deň proti Iránu ruskí odborníci na geofyzikálnu vojnu nazývajú „seizmické delo“. Seizmické delo pozostáva z dlhej série kobaltových bômb zakopaných hlboko pod zemou v rozstupoch na priamke. Bomby sa neodpaľujú naraz, ale jedna za druhou ako reťaz obrovských petárd. Pri správnej rýchlosti sa seizmický otras vytvorený prvou bombou pri prechode vlny posilní výbuchom druhej bomby a tak ďalej. Takto možno umelé zemné otrasy prinútiť šíriť sa oveľa silnejšie jedným smerom než všetkými ostatnými. Preto ich možno zamerať na vzdialený cieľ — odtiaľ názov „seizmické delo“. Seizmické delo odpálené Ruskom ráno 14. septembra bolo umiestnené ďaleko juhozápadne od jadrového skúšobného priestoru Semipalatinsk. Reťaz kobaltových bômb zakopali v približne 70 míľ dlhej línii v riedko osídlenej oblasti Kazašskej SSR Sovietskeho zväzu. Stred línie bol približne na 45 stupňoch severnej šírky a 70 stupňoch východnej dĺžky — asi 200 míľ juhozápadne od jazera Balchaš. Bola orientovaná od severovýchodu na juhozápad, takže seizmické delo mierilo na iránske pobrežie Kaspického mora severne od Teheránu. Severná a východná hranica Iránu vrátane časti pri pobreží Kaspického mora leží pozdĺž takzvaného rozhrania tektonických dosiek, čiže veľkého zlomu. Rusi očakávali, že keď otrasy z ich seizmického dela udrú do tohto obrovského zlomu z boku, uvoľnia ho v oblasti Kaspického mora a krátko nato príde veľké zemetrasenie. V tomto mali pravdu, ale ich seizmické delo minulo zamýšľaný cieľ. Stalo sa to preto, že seizmické vlny, hoci sa šíria najsilnejšie žiadaným smerom, sa slabšie šíria aj inými smermi.

O odpálení seizmického dela 14. septembra informoval švédsky seizmologický ústav v Uppsale. Odhadol hodnotu Richterovej stupnice na 6,9 a vyhlásil, že ide o najsilnejší výbuch v tejto oblasti, ktorá sa pokladala za západnú Sibír. Ako však informovalo Rádio Austrália, bol to veľmi záhadný výbuch a epicentrum sa nedalo určiť s istotou. Na ďalší deň sa začala triasť zem v severovýchodnom Iráne. Oblasť okolo Teheránu a Kaspického mora pocítila krátke otrasy, ale nebola tvrdo zasiahnutá podľa plánu. Namiesto toho asi 400 míľ juhovýchodne od Teheránu vypuklo ohromné zemetrasenie so silou 7,7 podľa Richterovej stupnice. Mesto Tabas v okamihu prestalo existovať a rozsiahlu oblasť postihlo ťažké spustošenie. V priebehu niekoľkých dní počet mŕtvych dosiahol 26 000 a stále rástol. Do Iránu čoskoro začali prúdiť kondolencie a prvé, ktoré tam dorazili, poslal Leonid Brežnev č. 2!!

Seizmické delo minulo zamýšľaný cieľ na pobreží Kaspického mora, ale pre predsedu Chua bola ukážka viac než dostatočná. Štyri dni po iránskej zemetrasnej katastrofe sa v Pekingu začali tajné stretnutia medzi najvyššími čínskymi predstaviteľmi a vysokopostavenou ruskou delegáciou. Dňa 19. septembra Rusko a Čína dosiahli principiálnu dohodu. Hoci slovné maskovanie zakrýva skutočnosť, teraz sa vytvára tajné spojenectvo medzi Ruskom a Čínou. Výsledkom je, že z 51 kozmosfér, ktoré boli nad Čínou ešte minulý mesiac, zostáva len šesť. A žiadna z nich už nie je nad čínsko-ruským pohraničím.

Traja obri veľkej novej ÁZIJSKEJ OSI — Rusko, Čína a Japonsko — sa napriek vonkajšiemu zdaniu zbližujú každým dňom. Zatiaľ čo sa všetky oči sústreďujú na manipulované udalosti na Blízkom východe, v Ázii prebieha takmer bez povšimnutia skutočne zásadný vývoj. Rusko plne zamýšľa byť v

tomto všetkom prvým medzi rovnými. Plánuje však tiež zabezpečiť, aby sa nadvláda nad Zemou vyplatila aj jeho partnerom. Rusko necíti potrebu usilovať sa o posledný kúsok absolútnej kontroly nad naším svetom, pretože hľadá von k iným svetom, ktoré chce dobyť.

Téma 3 — Ruský program vyslania ľudstva do vesmíru

Jedného dňa v roku 1962 sa vedci na prestížnej technickej univerzite na východe Spojených štátov zúčastnili seminára hostujúceho ruského vedca. Rus rozoberal ťažký problém, ktorý vtedy veľmi zaujímal vedcov v leteckej a vesmírnej oblasti. Americkí vedci sledovali a počúvali, ako Rus predviedol majstrovský výkon pokročilej matematiky. Napokon, na prekvapenie všetkých, dospel k tomu, čo matematici nazývajú „riešením v uzavretom tvare“. Jeden americký profesor vyzeral pri odchode zo seminára, akoby ho niekto kopol do žalúdka. Študent sa ho opýtal prečo. Profesor zavrčal: „Práve odišiel môj výskumný projekt na budúci rok. Chcel som to robiť na počítači, ale tento prekliaty Rus práve napísal celé riešenie do jedného riadka.“

Ruská veda v posledných rokoch mnohokrát šokovala Západ. Jednak sú Rusi tvrdými konkurentmi v oblastiach vedy, kde sme silní aj my. Okrem toho však venujú obrovské úsilie oblastiam vedy, ktoré sa na Západe prakticky ignorujú, a zistili úžasné veci, ktoré západná veda ani nenaznačuje. Azda najpozoruhodnejšia je ruská veda vo vesmíre. Práve teraz je na čele ruského technického pokroku vesmírna výzbroj — napríklad vznášajúce sa kozmosféry a lúčová zbraň s nabitými časticami. Obe sú výhradným vlastníctvom Sovietskeho zväzu.

Keď však dnešní vládcovia Ruska hľadajú za bezprostredné potreby svojej svätej vojny proti bolševizmu, priťahujú ich do vesmíru dlhodobé nevojenské motívy. Veria napríklad, že dobývanie vesmíru poskytne ľudstvu všetky výzvy, nebezpečenstvo a drámu, ktoré kedy budeme potrebovať, bez toho, aby sme sa znova uchýľovali k vojne medzi sebou. Priatelia, ruské rozhodnutie vyslať ľudstvo do vesmíru však v skutočnosti vychádza ešte z jedného základnejšieho presvedčenia.

Na základe rozsiahleho vedeckého skúmania sú ruskí vládcovia bez najmenších pochybností presvedčení, že my, obyvatelia Zeme, nie sme vo vesmíre sami. Majú to, čo považujú za silné dôkazy, že naša galaxia, Mliečna cesta, hostí nie jednu, ale niekoľko civilizácií vyspelejších než naša. Sú presvedčení, že my na planéte Zem teraz stojíme na križovatke. Buď sa ľudstvo začne presúvať nahor a von z kolísky Zeme do vesmíru, alebo sa veľmi skoro zničíme. Ak bude po ruskom, ľudstvo sa vydá do vesmíru ako najnovší člen nášho galaktického spoločenstva.

Tento pohľad ruských vládnych kruhov sa postupne vyhranil až počas posledného približne desaťročia. Štúdie, ktoré mali viesť k tomuto záveru, však vyplynuli z ohromujúcej udalosti na Sibíri pred 70 rokmi. Dňa 30. júna 1908 preletel oblohou v tejto časti sveta obrovský objekt a rútil sa k Zemi. V husto zalesnenej odľahlej oblasti Tungusky na Sibíri zmizol v ohromnom výbuchu. Ešte niekoľko dní potom bolo až v Londýne v Anglicku vidieť zvláštne žiariace oblaky a nočný jas na oblohe. Tunguzská oblasť Sibíri je taká odľahlá a neprístupná, že ruská expedícia sa na miesto výbuchu dostala až v roku 1927. Odvtedy však Rusi, a iba Rusi, oblasť vyčerpávajúco skúmali. Použili všetky vedecké nástroje, ktoré mohli byť užitočné, pretože oblasť tunguzského výbuchu je skutočne veľmi zvláštna. A dospeli k jednoznačnému záveru, že objekt, ktorý pred siedmimi desaťročiami otriasol Sibírou, nebol meteor ani žiadny iný prírodný jav. Pred vyše desaťročím ruskí leteckí a vesmírni odborníci, niektorí známi aj na Západe, dospeli k prekvapivému záveru. Ich objav vyplynul z analýzy početných výpovedí očitých svedkov a ďalších dôkazov. Tunguzský vesmírny objekt z roku 1908 spomalil a vykonal výraznú zmenu smeru. Tento posledný manéver ho odviedol nad úplne neobývanú oblasť, kde vybuchol vo výške niekoľkých míľ. Samotný výbuch sa odhaduje ako ekvivalent obrovskej 30-megatonovej vodíkovej bomby. A ešte dnes, o 70 rokov neskôr, zostáva celá oblasť mierne rádioaktívna. Pre Rusov existuje len

jedno logické vysvetlenie zodpovedajúce hore faktov, ktoré o tunguzskom výbuchu zhromaždili: bola to poškodená vesmírna loď, ktorá sa neúspešne pokúsila núdzovo pristáť a pritom vybuchla vo vzduchu. Príbeh veľkého sibírskeho výbuchu je fascinujúci a dobre ho rozpráva súčasná kniha s názvom „THE FIRE CAME BY“ od Johna Baxtera a Thomasa Atkinsa, vydaná vo Warner Books v New Yorku; v roku 1976 vo vydavateľstve Doubleday & Company, Inc., Garden City, New York.

Vládcovia Ruska však majú aj ďalšie dôvody veriť, že ľudstvo nie je v kozme samo. Rusi starostlivo skúmali správy o UFO z celého sveta. Svoju pozornosť veľmi prísne obmedzili na tie, ktoré sú pevne zdokumentované a podložené dôkazmi, napríklad radarom. Vďaka tunguzským štúdiám však zároveň analyzovali údaje o UFO s otvorenou myslou. Sú presvedčení, že nás potichu pozoruje nie jedna mimozemská civilizácia, ale niekoľko. Zatiaľ Rusi nezistili, odkiaľ títo predpokladaní galaktickí susedia prichádzajú, ale pracujú na tom. Sovietsky zväz používa výkonné rádioteleskopy aj iné techniky. Snaží sa zachytiť akékoľvek stopy možnej identity našich návštevníkov. Pokiaľ ide o obrovské vzdialenosti medzi týmito neidentifikovanými susedmi a našou vlastnou slnečnou sústavou, Rusov neznepokojujú.

Pri skúmaní vedeckých oblastí, ktorým sa Západ vyhýba, objavili to, čo považujú za stopy tajomstva medzihviezdneho cestovania. Ak sú tieto stopy správne, veria, že ľudstvo by mohlo pracovať na svojej prvej hviezdnej lodi už v priebehu jedinej generácie. Toto sú motívy, ktoré ženu Rusov do vesmíru. Najprv sa však podľa nich musíme naučiť usadiť a žiť sebestačne v podmienkach zásadne odlišných od pozemských. Ako prvý cieľ experimentálnej kolonizácie za Mesiacom si preto vybrali Venušu.

Za posledný rok Rusko aj Spojené štáty vypustili k Venuši niekoľko vesmírnych sond. Na Venuši však zatiaľ dokázalo pristáť so sondami iba Rusko. Tento výkon uskutočnilo približne pred tromi rokmi s dvoma pristávacími modulmi. Teraz môžem vôbec prvýkrát odhaliť, čo Rusi našli na Venuši: vodík, hélium, lítium, bór, uhlík, kyslík, neón, sodík, horčík, hliník, kremík, fosfor, síru, chlór, argón, draslík, vápnik, skandium, titán, vanád, chróm, mangán, železo, kobalt, nikel, meď, zinok, gálium, germánium, arzén, selén, bróm, kryptón, rubídium, stroncium, ytrium, technécium, ruténium, ródium, paládium, striebro, telúr, jód, xenón, volfrám, platínu vo veľkých množstvách, zlato tiež vo veľkých množstvách, ortuť, polónium v nevelkých množstvách, astát, radón a urán v nevelkých množstvách. Ostatné prvky na Venuši buď neexistujú, alebo sú prítomné len v stopových množstvách. Celkovo Rusi dospeli k záveru, že trvalo udržiavať život na Venuši je technicky uskutočniteľné. Venuša sa preto má stať prvou planétou kolonizovanou človekom. Podľa ruského plánu bude Venuša prvým drobným krokom človeka k hviezdam. Samozrejme, planéta Zem, kolíska ľudstva, však zostane ďaleko do budúcnosti jediným domovom, ktorý prevažná väčšina ľudí bude poznať alebo bude chcieť poznať.

Čo sa bude diať s naším vzácnym svetom, zatiaľ čo bude pokračovať sága vesmírneho prieskumu? Priatelia, odpoveď na túto otázku neleží vo vonkajšom vesmíre, ale vo vnútornom priestore, v nás samých. Žijeme dnes vo svete, ktorý zo dňa na deň chorľavie len preto, aby uspokojil chamtivosť mocných mužov. Naše prírodné prostredie je choré, otrávené znečistením. Naša morálka a hodnoty sú choré a sily bolševizmu túto chorobu zámerne podporujú ako nástroj moci. A sme chorí aj telesne s čoraz dlhším zoznamom obávaných chorôb. Západná medicína sa stala služobnicou západného korporátneho socialistického podnikania. Čím viac sa otravujeme, tým viac nám hovoria, že musíme minúť na medicínu, aby sme sa vyliečili. Medicínsky, rovnako ako v iných oblastiach, je to však prehrávajúci boj. Čím viac mŕime, tým viac zaostávame. Ruskí vládcovia sú smrteľne vážni v presvedčení, že toto všetko musí byť zastavené, a to čoskoro, inak je celé ľudstvo odsúdené na záhubu. Dnešný stav celého sveta je dedičstvom západnej civilizácie pokrivenej a ovládanej našimi neviditeľnými vládcami. My na Západe sme dokázali, že včas nezakročíme proti kízaniu do úplného sebazničenia a súčasného ničenia sveta. Veľmi skoro nám preto ruská svätá vojna proti bolševizmu zosype na hlavy katastrofu. Ak ruská svätá vojna uspeje, preživší po celom svete budú žiť v ére veľmi

odlišnej od dnešnej. Nebude to utópia, ale bude to éra výziev, duchovného znovuzrodenia a nádeje. Nový ruský vzor súkromného podnikania sa rozšíri po celom svete vrátane individuálneho poľnohospodárstva. Samotné Rusko, pred storočím obilnica sveta, sa ňou stane znova.

Priatelia, mnohé prekvapenia čakajú Rusov rovnako ako vás a mňa. Nastal však čas čeliť faktom, keď sa snažíme plánovať budúcnosť. Amerika v televízii a vo filmoch vždy vyhráva. My však prežívame dejiny, nie fikciu. A skutočnosťou je, že svet budúcnosti bude veľmi odlišný od dnešného, pretože dejiny Spojených štátov, ako ich poznáme, sú na svojich posledných stranách.

Do budúceho mesiaca, ak Boh dá, tu bol doktor Beter. Ďakujem vám a nech Boh požehnáva každého jedného z vás.

Späť na obsah

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.